

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE MAANEZEL

Een sprookjesachtig blijspel in drie bedrijven

door

Karel Verleyen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.1168

PERSONAGES

(onbeperkte bezetting)

BIENE
ROBBIE
MAANEZEL
HEKS
HANSJE
GRIETJE
REUS
SNEEUWWITJE
SIMPEL
PROF
GROMPOT
ATSJOEM
SCHONE SLAAPSTER
PRINS
DIENAAR
MAJORDOMUS
ROODKAPJE
WOLF
GELAARSDE KAT
ASTRONAUT

DIVERSE SPROOKJESFIGUREN
STERREN
HOFHOUDING
enz...

DECOR

Bestaat uit zetstukken en stelt het land Feriteel voor : het peperkoeken huisje, het kasteel van Doornroosje, de burcht van de reus, een molenaarshuisje, het huisje van de dwergen, stukje bos enz... In het midden van de scène staat een waterput.

2
PROLOOG

(Vanuit de zaal komen de zangers die het hele stuk door in diverse scènes voor de figuratie zullen zorgen. Ze stellen zich op en zingen het openingslied.)

Openingslied

Hee daar, goeie avond samen,
blij dat jullie er ook zijn
en dat wij hier mogen spelen
vinden we bijzonder fijn.

Refr. We hebben wat met sprookjes
met sprookjes bij de vleet.
Je raakt betoverd
nog voor je het weet.
We nemen je mee naar het land Feriteel
Wat daar gaat gebeuren?
Nu ja, weet ik veel....

Er zijn prinsen en prinsessen.
Er is een Gelaarsde Kat
en een ezel die kan praten,
zeg nou zelf, hoe vind je dat?

Roodkapje, een reus, de dwergen
en een huis van peperkoek,
heksen, reuzen, wolven, spoken,
zomaar uit een sprookjesboek.

Hans en Grietje en Sneeuwvitje

zie je in ons sprookjesland .
En wat is er met die vreemde
onbekende aan de hand?

Lachen, huilen, spanning, humor
en nog veel meer krijg je hier,
Laat het doek dan nu maar opgaan,
kijken dus...en veel plezier.

EERSTE BEDRIJF

(Voor het doek speelt Biene met een bal. Robbie zit te lezen.)

BIENE : Robbie!

ROBBIE : Ja?

BIENE : Heb jij voeten?

ROBBIE : Ja.

BIENE : En met die voeten zou je kunnen lopen, schoppen, voetballen?

ROBBIE : Ja.

BIENE : Maar in plaats van te spelen, blijf je daar zitten?

ROBBIE : Ja.

BIENE : En je kent meer dan één woord?

ROBBIE : Ja.

BIENE : Bewijs het dan.

ROBBIE : Ja.

BIENE : *(Loopt naar Robbie toe en pakt het boek beet. Die trekt het boek uit haar handen.)* Je luistert niet. Je zit met je kop in die ellendige sprookjesboeken van je. Zullen we eindelijk wat anders doen dan lezen? Lezen, lezen, lezen!

ROBBIE : Mij goed.

BIENE : Johoe! En wat doen we dan?

ROBBIE : Ga zitten.

BIENE : Gaan zitten? Waarom?

ROBBIE : Ga zitten, dan zal ik je voorlezen.

BIENE : *(Geeft het boek een schop.)* Ben je gek? Voorlezen! Ik wilde iets wilds doen. Surfen, skeeleren, voetballen, op mijn handen lopen. En jij spreekt van voorlezen. Nee, ik wil iets buitengewoons doen.

ROBBIE : Sprookjes zijn toch buitengewoon?

BIENE : Jij bent niet meer normaal, weet je dat, jongetje! Sprookjes? Buitengewoon? Wat is er nu buitengewoon aan Klein Sneeuwwitje en de zeven wolven met de zwavelstokjes?

ROBBIE : Doe je nu opzettelijk zo idioot? De wolf en de zeven geitjes, Sneeuwwitje en de zeven dwergen, Klein Duimpje, Het meisje met de zwavelstokjes... Allemaal schitterende verhalen.

MAANEZEL : *(Steekt kop door het gesloten doek.)* Eindelijk, ik heb hem gevonden!
(Verdwijnt opnieuw.)

BIENE : Schitterende verhalen? Flets, ja, allemaal soft. Geen seks, geen drugs, geen rockn'roll! En zeg nou niet dat alleen ik er zo over denk. Jouw en mijn vrienden zeggen net hetzelfde. Bovendien klopt er geen mieter van. Onzin!

ROBBIE : Waarom zeg je dat nu? Wat is er fout met sprookjes?

BIENE : *(Zet een liedje in. Koor komt erbij, zingt het refrein.)*

Waarom zijn in alle sprookjes
alle kinderen altijd zoet?

Waarom is er nooit eens eentje
dat ook stomme dingen doet?

KOOR : Sprookjes zijn toch maar verhalen!

Sprookjes? Geen realiteit!

Sprookjes zijn, moet je bedenken,
ook niet meer van deze tijd!

Ik heb nooit een elf gevonden
op een rode paddestoel.

Nooit een spiegel horen praten!

Snap je nu wat ik bedoel?

En dan al die goede feeën!

Leef gelukkig, levenslang!

Waarom is er in die sprookjes
nooit een keertje iemand bang?

Of een kat die plots kan praten,
dat is toch té knettergek!

Waarom krijgt die niet te horen,
net als ik: “O, hou je bek!”

Aladin die heeft problemen,
wordt gevangen, wat een ramp!
Maar hij wordt meteen geholpen
door een geest, hup, uit zijn lamp.

En ik kan nog meer verzinnen,
maar zo is het wel genoeg.
Ik heb denk ik wel geantwoord
op wat jij me net nog vroeg.

ROBBIE : *(blijft gewoon zitten wachten tot het liedje uit is)* Ben je klaar met die onzin?
Je hebt me helemaal niets geantwoord. Je snapt er geen moer van.

MAANEZEL : *(weer zijn kop door het doek)* Juist! Geen moer snapt zij ervan.

BIENE : Waarom verdraai je je stem?

ROBBIE : Ik verdraai helemaal niets! Jij ... ik heb ook iets gehoord.

MAANEZEL : Ik heb lang gezocht, maar nu heb ik je gevonden.

(Biene en Robbie zitten eventjes stil, stokstijf geschrokken. Dan draaien ze zich langzaam om. De maanezel duikt weg.)

BIENE : Wie heeft daar gesproken? *(Loopt naar Robbie en legt haar hoofd tegen zijn buik.)* Doe dat nog eens.

ROBBIE : Doe nog eens wat?

BIENE : *(Terwijl de maanezel nu helemaal te voorschijn komt.)* Nou, buikspreken. Je sprak toch buik, is het niet?

ROBBIE : Ik sprak niet! En blijf met je kop van mijn buik. Dat kriebelt.

BIENE : *(Kriebelt met twee handen.)* En dit kriebelt nog veel harder! Vertel op, hoe deed je dat?

ROBBIE : Ik deed niets! Laat me met rust! (*Kronkelt weg en staat neus aan neus met de maanezel.*) Eééék!

MAANEZEL : Stil, niet schrikken, niet bang zijn. Ik ben het. Ik was het die praatte.

BIENE EN ROBBIE : Dag, meneer, dag, eh, (*Naar elkaar toe.*) Wie is dat?

MAANEZEL : Ik ben de... belooft je niet te lachen?

BIENE : Lachen? Ik heb meer zin om je een trap te geven.

ROBBIE : Biene, stop maar. Nee, meneer, we zullen niet lachen.

MAANEZEL : Ik ben...de Maanezel.

BIENE : Ik word gek, ik droom terwijl ik rondloop, ik wandel slaap, dit kan niet, dit is on... hoe zeggen ze dat, dit is onmogelijk! Een sprekende ezel. Dat bestaat niet.

MAANEZEL : Nee, nee, je hoeft niet bang te zijn. Als je sprookjes leest, weet je dat daarin nogal wat ezels rondlopen.

BIENE : Daarvoor hoef ik geen sprookjes te lezen, gewoon naar school gaan is genoeg.

ROBBIE : Zwijg nou eens, Biene. Ezels, zei je, in sprookjes?

MAANEZEL : Ja, die ezel ben ik dan.

BIENE : Ogenblikje, ogenblikje! Help! Help! (*Begint weg te lopen.*)

ROBBIE : (*Pakt zijn zus beet.*) Hee, wacht, hou je gemak. (*Biene bergt haar hoofd tegen zijn schouder.*)

BIENE : Is dat monster weg? (*Gluurt eventjes.*) Nee! Help!

ROBBIE : Sta nou eens stil. Je ziet toch wel dat hij niet gevaarlijk is?

BIENE : Dat zie ik echt niet.

ROBBIE : Hij is de ezel uit de sprookjes, die doet je niks.

MAANEZEL : Nee, natuurlijk niet. Ik ben een heel brave ezel.

BIENE : (*Achterdochtig zet ze enkele stapjes achteruit.*) Robbie, jij moet me beschermen. Hij zegt wel dat hij niets doet, maar hij moet blijven waar hij is. (*Tegen Maanezel.*) Ja, blijf waar je bent of...

ROBBIE : Of wat?

BIENE : Ik schiet!

ROBBIE : Doe niet idioot. Je hebt geen...

BIENE : Dan spuw ik in zijn oog, ik bijt in zijn billen, ik... Help!

MAANEZEL : (*Heeft een beweging gemaakt naar de twee kinderen toe*) Laat mij eerst eens vertellen waarover het gaat. Jij bent toch die jongen die dol is op sprookjes?

ROBBIE : Ja, dat mag je wel zeggen.

MAANEZEL : Dat is geweldig. Dan mag je...

BIENE : Hela, hela! Wat mag hij? Ik ben zijn zusje.

MAANEZEL : Nog één vraag, jongen, je kent alle sprookjes?

ROBBIE : Ja, natuurlijk.

BIENE : Hij kent er zelfs meer! Hij is geweldig en ik ben zijn zusje.

MAANEZEL : (*Maakt enkele huppelpasjes.*) Eindelijk, eindelijk! Ik heb je gevonden.
Het werd de hoogste tijd.

ROBBIE : Ja? Waarom?

BIENE : Je hebt hem dus gevonden, maar ik ben...

MAANEZEL : ...zijn zusje, dat weet ik al.

BIENE : Blij dat je het weet, maar dat bedoelde ik niet. Ik wilde zeggen: 'ik ben nieuwsgierig.' Waar heb je hem voor nodig? Hij is een sukkel, een prutser met twee linkerhanden die ook nog verkeerd staan, hij is verstrooid. Ik ben zijn zusje, dus ik kan het weten.

MAANEZEL : (*Tegen Robbie*) Kan dat kind echt niet zwijgen?

ROBBIE : Zij is een vrouw. Een kleintje nog, maar toch al...snap je.

MAANEZEL : Het is alleen dat ik gehaast ben. Ik heb je overal gezocht. Wil je me helpen? Op Feriteel...?

BIENE : Ik ben wel beledigd, maar ik hoor nog goed. Waarop?

MAANEZEL : Op Feriteel, dat is het land waar sprookjes echt gebeuren, gaat alles fout. Niemand weet hoe dat komt. En daarom dacht ik dat als iemand die alle sprookjes kent, nou eens een kijkje wilde komen nemen op Feriteel...

(zet liedje in)

Feriteel! Feriteel!

Naar het land voorbij de sterren,

naar het land daar op de maan

Feriteel! Feriteel!

waar de wonderen gebeuren

waar de sprookjeshuizen staan,
 Feriteel! Feriteel!
 waar de prinsen en prinsessen
 elke avond dansen gaan!
 Feriteel! Feriteel!
 Waar de katten kunnen praten
 en de muizen dat verstaan!
 Feriteel! Feriteel!
 Kom ga mee naar omhoog
 en stap op de regenboog!
 Feriteel! Feriteel!
 Omhoog!

BIENE : Hee, hee! Wacht eens eventjes.

MAANEZEL : (*Plotseling boos.*) Ia! Nu is het genoeg. Ik....grrria!

BIENE : (*Duikt weg achter de rug van Robbie.*) Help! Hij wordt wild!

ROBBIE : Bedoel je dat ik meemag naar dat sprookjesland? Echt? Bedoelje dat?

BIENE : Ik ook? Ik ben zijn zusje, weet?

MAANEZEL : (*Kijkt boos en haalt dan zijn schouders op.*) Ik vrees dat ik je wel zal moeten meenemen, maar wil je dan toch voortmaken? Als we nog langer wachten, is de regenboog gesloten. Daar moeten we overheen. Zijn jullie klaar? (*Begint naar het doek toe te lopen waarop een boog van licht te zien is.*)

ROBBIE : (*Zet opnieuw het liedje Feriteel in. Marsritme. De Maanezel is de eerste die mee heen en weer stapt, Biene sluit zich aarzelend aan.*)

BIENE : Je meent het niet. Hee, Robbie, je gaat toch niet echt mee? Het is misschien een valstrik, misschien word je gekidnapt?

ROBBIE : Stop ermee, Biene! Ik heb er genoeg van. Als je bang bent, moet je maar hier blijven. Zo'n kans om het sprookjesland te zien, krijg ik nooit meer. Ga jij maar voetballen of televisiekijken. Jij vindt sprookjes toch maar niks. Weet je nog wel?

BIENE : Dat was maar een grapje. Ik ben gek op sprookjes, maar dat betekent niet dat ik zomaar uit het raam spring als er een sprekende ezel binnenstapt. Jij moet ook hier blijven. Papa wil zeker niet dat je gaat.

MAANEZEL : Alsjeblieft, kom toch mee, het is de hoogste tijd!

ROBBIE : (*Rukt zich los.*) Ik kom al. Luister, Biene, hou je gemak en duik in je bed tot morgen.

BIENE : Koppig stuk vreten! Nu ja, dan moet ik zelf ook maar, want zonder mij valt hij in tien waterputten tegelijk. Ik ben de enige handige, moet je weten. (*Struikelt over haar eigen voeten.*) Maar mijn... hemeltje! (*Struikelt tot tegen het doek waar ze wordt opgevangen door de Maanezel en Robbie.*)

(Het doek gaat langzaam open, maar het decor met de huizen van Feriteel is nog niet verlicht. De Maanezel loopt voorop. Robbie en Biene volgen, waaiierend met hun armen alsof ze moeite hebben om hun evenwicht te bewaren.)

BIENE : Hier lopen we dan. Maar ik had me het tochtje toch wat anders voorgesteld. Die regenboog is verrekte smal...(*Glijdt wat uit.*) en glibberig.

MAANEZEL : Nou, dat schrik je toch niet van, hoop ik? Die regenboog is er alleen maar als het geregend heeft. En daarom is het goed wonen bij jullie.

ROBBIE : Dat snap ik dan weer niet.

MAANEZEL : Hoe meer regen hoe meer regenbogen. Dus kunnen we er vandaag ook weer overheen. (*Biene pakt hem beet.*) Wat is er nu weer?

BIENE : Mijn voeten zijn nat! Had je dat niet kunnen zeggen? Dan had ik mijn rubberlaarzen kunnen aantrekken.

ROBBIE : (*Wijst naar het decor.*) Daar! Ik zie al huizen in de verte. Is het dat? Het is er nog donker! (*Hij blijft staan en Biene die achter zijn rug gekke evenwichtskunsten uithalt, botst tegen hem op.*)

BIENE : Help! Ik val!

ROBBIE : (*Pakt haar beet en trekt haar terug.*) Doe toch niet zo stom! Je loopt door de hemel, wicht. Kijk waar je je voeten zet. Als je valt...

BIENE : Dan zou er nogal schade zijn aan het dak van die school daar beneden. Of aan die kerktoren!

MAANEZEL : Voortmaken, we zijn er bijna. Nog alleen de Melkweg af en dan langs de Grote Beer heen. Misschien is die wel weer in een slecht humeur. Niet op hem letten als hij weer begint te brommen.

ROBBIE : (*Grijpt de staart van de Maanezel.*) Maanezel, het is daar nog altijd stikdonker. Ben je er zeker van dat we daar iemand te zien krijgen?

MAANEZEL : Maak je maar geen zorgen. Feriteel ligt op de donkere kant van de maan. Het is een land waar alleen dichters en sprookjesvertellers van afweten. Opletten hier! Zorg dat je niet uitglijdt. Opletten. Hier wippen we op de Melkweg.

ROBBIE : Ik ben er!

BIENE : Ik...hee, nee....!

ROBBIE : Wat doe je nu weer? Stom kind!

BIENE : Hou je gemak, ik ben gewoon uitgegleden in de room op de Melkweg.
Da...da...da...

MAANEZEL : Wat nu weer?

BIENE : Zie je dat niet?

MAANEZEL : O, dat? Dat is toch maar een sterrenregen. Komt hier we vaker voor.
Mooi wel, niet?

ROBBIE : Prachtig!

KOOR VAN DE STERREN : Sterren, sterren overal.

In het eindeloos heelal
knipperende kleine lichtjes,
pinkelende pretgezichtjes,
sterren heen en sterren weer...

(Eén zet een stap vooruit.)

En ik ben....de Grote Beer.

Sterren, sterren in de nacht,
vrolijk als het maantje lacht.

Aan de hemel gaan en komen
sterretjes voor mooie dromen,
voor vannacht en morgen weer...
Maar ik ben.... de Grote Beer.

Sterren, sterren ver en hoog
dansend langs de regenboog!
Soms zien mensen ons ook schrikken
als ze weer raketten mikken
richting Mars of maan alweer...
Maar nooit....naar de Grote Beer.

(Sterren verdwijnen)

ROBBIE : Mooi was dat. Hehee. Alleen zoiets loont de moeite.

BIENE : Ja, gelukkig had ik het weer gezien. Jullie zouden het niet eens gemerkt hebben.

MAANEZEL : En kijk nu eens daar!

(Heel langzaam licht op boven het decor van Feriteel.)

ROBBIE : Ongelooflijk, formidabel, schitterend!

BIENE : Nog meer! O, wat gebeurt er? *(Licht verdwijnt eventjes.)*

MAANEZEL : Waarschijnlijk een wolk. Dat gebeurt wel meer hier. Kom, ga mee tot daar.

(Links staat het peperkoeken huisje. Verder suggereren zetstukken het kasteel van Doornroosje, de burcht van de reus, een molenaarshuisje, het huis van de dwergen, een stuk bos. Midden op de scène een waterput.)

BIENE : Ik droom waarschijnlijk. Is dat nu echt een peperkoeken huisje? Het kan eigenlijk niet. En toch. Ik denk dat ik het van dichtbij gaan bekijken en ... beproeven. Ssst!

ROBBIE : (*Draait zich om.*) Wat is er? O!

(Van links komen Hans en Grietje op, vingerknippend ze zingen in duet of afwisselend een liedje. Het koor kan het refrein voor zijn rekening nemen.)

Refrein : Met pesten, sarren, plagen,
daarmee vul ik mijn dagen,
het is het tofste wat ik ken...
omdat ik pestbeest ben!

Ik ben een pestbeest, een pestbeest
en niemand kan me stoppen.
Ik ben een pestbeest, een pestbeest
kom altijd op de proppen.

Refr.

Ik ben een pestbeest, een pestbeest,
het enige, het echte!
Ik ben een pestbeest, een pestbeest,
kom schreeuwen, schoppen, vechten!

Refr.

Ik ben een pestbeest, eenpestbeest
ik kom de rust verstoren,
en wordt het ergens rustig dan
laat ik weer van me horen!

HANSJE : (*Breekt stukje van het huis en proeft.*) Oef, eindelijk hebben we het huis ontdekt. Nu nog dat oude wijf naar buiten lokken.

GRIETJE : Ja, maak voort. Ik blijf hier wel staan om haar af te leiden. Intussen kun jij..

HEKS : *(Stem hoorbaar)* Knibbel, knabbel, knuisje, wie knabbelt aan mijn huisje?

ROBBIE : *(Terwijl de anderen vol spanning toekijken.)* Nu moet zij zeggen: ‘t Is de wind, ‘t is de wind, dat hemelse kind.’

GRIETJE : Hei daar, oude tante, kom eens naar buiten! Ik ben het. De postbode met je pensioentje.

ROBBIE : *(Peutert verbaasd ongelovig in zijn oor.)* Nee, nee, zo is het niet in het sprookje! Wat zegt die nu?

MAANEZEL : Snap je nu waarom ik je nodig had? Zie je hoe alles hier fout gaat?

GRIETJE : *(Geeft Hansje een por en die loopt weg om zich achter het huisje te verbergen.)* Wel, ouwetje? Komt er nog wat van? Ik ben een lekker mals meisje, met appelwangetjes en billetjes van marsepein.

(De deur van het huisje gaat open, de heks strompelt naar buiten.)

HEKS : Zeg eens, wat ben jij ongeduldig. Hooligan, schorremorrie, apenjong! Vroeger was het heel anders. Toen waren kinderen als jij nog bang voor me, toen wist ik wat ik wel en niet moest doen. Vandaag? Pfff! Je springt maar van het ene been op het andere en je weet het niet meer. Kom je mee naar binnen, lieve kind?

ROBBIE : Ik snap er geen barst van. Zo is het niet, helemaal niet, dit is onzin!

MAANEZEL : Dat is wat ik bedoel. Kun jij het ze aan hun verstand brengen. Vooruit, daarvoor heb ik je hierheen gehaald. Toe maar.

ROBBIE : Maar zij, die oude vrouw daar, is een heks! Ze stopt kinderen in een hok om ze vet te mesten.

GRIETJE : Nu! Pak ze!

(Hansje springt onverwacht te voorschijn en geeft de Heks een klap met een stok. Heks zakt in elkaar.)

HANSJE : Joehoe! Met één klap van de sokken. Yes! Gelukt. Kom mee, we pikken dat geld en die juwelen. Kom mee, vooruit! We vinden daar genoeg geld om tien

bromfietsen en gameboys en Doc Martensschoenen te kopen. Komaan, girl, move your ass!

ROBBIE : Ik geloof mijn oren niet. Dit kan toch niet? Komaan Biene, we moeten dat vrouwtje helpen.

BIENE : Juist. Maarre...

ROBBIE : Wat?

BIENE : Zouden we niet kunnen wachten tot dat geboefte weg is?

(Hansje en Grietje komen te voorschijn, handen vol geld en juwelen.)

Geld is slijk, slijk, slijk,
maar wij zijn rijk, rijk, rijk
en meteen heel achtenswaardig!

Geld is stom, stom stom,
en misschien is dat wel dom,
maar de wereld vindt ons rijke mensen aardig!

En wie weet, weet, weet
wat ik deed, deed, deed
om aan al dat geld te komen.
Niemand praat, praat, praat,
over goed of over kwaad,
al dat geld van ons brengt mensen aan het dromen.

Geld is slijk, slijk, slijk,
maar wij zijn rijk, rijk, rijk
en de rest kan ons niet schelen!

Geld is rot, rot, rot,
maakt de hele zaak kapot,
en toch wil iedereen het met ons delen!